Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 20. mája 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernica 2009/103/ES – Článok 3 – Povinnosť krytia škody na majetku – Rozsah – Právna úprava členského štátu obmedzujúca povinnosť pokryť náklady na odtiahnutie havarovaného motorového vozidla na výdavky vynaložené na území tohto členského štátu a náklady na parkovanie na výdavky, ktoré sú nevyhnutné v súvislosti s vyšetrovaním v trestnom konaní alebo z iného dôvodu“

Vo veci C-707/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Okresný súd Lodž-Centrum, Poľsko) z 2. septembra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 23. septembra 2019, ktorý súvisí s konaním:

**K. S.**

proti

**A. B.,**

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia M. Ilešič, E. Juhász, C. Lycourgos a I. Jarukaitis (spravodajca),

generálny advokát: A. Rantos

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– A. B., v zastúpení: M. Samocik, radca prawny,

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

– lotyšská vláda, v zastúpení: pôvodne V. Soņeca a K. Pommere, neskôr K. Pommere, splnomocnené zástupkyne,

– rakúska vláda, v zastúpení: J. Schmoll a M. Winkler-Unger, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: poľština.

– Európska komisia, v zastúpení: H. Tserepa-Lacombe a B. Sasinowska, splnomocnené zástupkyne,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (Ú. v. EÚ L 263, 2009, s. 11).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi K. S. a A. B. vo veci žiadosti o náhradu nákladov na parkovanie v Lotyšsku a na odtiahnutie motorového vozidla a návesu poškodených v dôsledku automobilovej dopravnej nehody, ku ktorej došlo v Lotyšsku, do Poľska.

### Právny rámec

#### *Právo Únie*

3 Odôvodnenia 2 a 20 smernice 2009/103 uvádzajú:

„(2) Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (poistenie motorového vozidla) je osobitne dôležité pre občanov Európy, či sú držiteľmi poistenia alebo poškodenými pri nehode. Je takisto dôležité pre poisťovacie spoločnosti, keďže tvorí dôležitú časť obchodu s neživotným poistením v [Európskej únii]. Poistenie motorových vozidiel taktiež vplýva na voľný pohyb osôb a vozidiel. Preto by kľúčovým cieľom činnosti [Únie] v oblasti finančných služieb malo byť posilnenie a konsolidácia vnútorného trhu poistenia motorových vozidiel.

…

(20) Obete nehôd motorových vozidiel majú mať zaručenú porovnateľnú starostlivosť bez ohľadu na to, kde v [Únii] sa nehoda stala.“

4 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

1. ‚vozidlo‘ znamená akékoľvek motorové vozidlo určené na pohyb po pevnine s mechanickým pohonom, ktoré sa však neprevádzkuje na koľajniciach, a akékoľvek prípojné vozidlo, pripojené alebo nepripojené;

2. ‚poškodený‘ znamená akúkoľvek osobu oprávnenú na náhradu, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu spôsobenú motorovými vozidlami;

…“

5 Článok 3 uvedenej smernice, nazvaný „Povinnosť poistiť motorové vozidlo“, stanovuje:

„Každý členský štát prijme v súlade s článkom 5 všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením.

Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe opatrení uvedených v prvom pododseku.

Každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že poistná zmluva pokrýva tiež:

a) podľa právnych predpisov platných v iných členských štátoch akúkoľvek škodu, ktorá je spôsobená na území týchto štátov,

…

Poistenie uvedené v prvom pododseku povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.“

### *Lotyšské právo*

6 Článok 28 Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums (zákon o povinnom poistení zodpovednosti za škodu vlastníkov motorových vozidiel v cestnej premávke) zo 7. apríla 2004 (*Latvijas Vēstnesis*, 2004, č. 65) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „lotyšský zákon o povinnom poistení motorových vozidiel“) stanovuje:

„Za náklady na prepravu vozidla alebo jeho zostávajúcich častí sa považujú náklady na prepravu vozidla alebo jeho zostávajúcich časti z miesta nehody do miesta bydliska vlastníka alebo oprávneného užívateľa, ktorý vozidlo riadil v okamihu dopravnej nehody, alebo na miesto opravy nachádzajúce sa na území Lotyšskej republiky. Ak je v súvislosti s vyšetrovaním v trestnom konaní alebo z iného dôvodu nevyhnutné, aby vozidlo alebo zostávajúce časti zostali na parkovisku, škodu zahŕňajú aj náklady na prepravu vozidla alebo jeho zostávajúcich častí na vhodné parkovisko, ako aj náklady za parkovanie.“

## Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

7 Dňa 30. októbra 2014 došlo k dopravnej nehode v meste K. (Lotyšsko), pri ktorej bolo poškodené vozidlo a jeho náves patriace K. S. a registrované v Poľsku. Vozidlo a náves boli z dôvodu poškodenia prepravené na parkovisko na účely odstavenia a potom boli odtiahnuté do Poľska.

8 Náklady na parkovanie v Lotyšsku dosiahli 6 020 poľských zlotých (PLN) (približne 1 292 eur) a náklady na odtiahnutie do Poľska dosiahli 32 860 PLN (približne 7 054 eur).

9 V nadväznosti na žiadosť o náhradu, ktorú podal K. S., mu A. B., poisťovacia spoločnosť, u ktorej bola osoba zodpovedná za dopravnú nehodu poistená, vyplatila náhradu škody vo výške 4 492,44 PLN (približne 964 eur) z dôvodu nákladov na odtiahnutie v Lotyšsku. A. B. naopak odmietla zaplatiť akúkoľvek náhradu nákladov na parkovanie v Lotyšsku a odtiahnutie mimo lotyšského územia.

10 Dňa 23. januára 2017 podal K. S. na Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Okresný súd Lodž-Centrum, Poľsko), vnútroštátny súd žalobu, ktorou sa domáhal, aby bola spoločnosti A. B. uložená povinnosť zaplatiť mu spolu s úrokmi z omeškania celkovú sumu 28 527,56 PLN (približne 6 124 eur) z titulu nákladov spojených s odtiahnutím mimo lotyšského územia a sumu 6 020 PLN (približne 1 292 eur) z titulu nákladov na parkovanie v Lotyšsku.

11 A. B. vo svojom vyjadrení žalovanej uviedla, že podľa uplatniteľného lotyšského práva bola povinná nahradiť len náklady na odtiahnutie vynaložené na lotyšskom území a náklady na parkovanie, ktoré súvisia s trestným alebo iným konaním.

12 Vnútroštátny súd na úvod konštatuje, že v súlade s Dohovorom o práve použiteľnom na dopravné nehody, uzatvoreným v Haagu 4. mája 1971, je na spor, ktorý prejednáva, uplatniteľné právo štátu, na ktorého území došlo k nehode, teda lotyšské právo.

13 Vzhľadom na to, že článok 28 lotyšského zákona o povinnom poistení motorových vozidiel nestanovuje povinnosť pokryť ani náklady na odtiahnutie poškodeného vozidla, ak k odtiahnutiu dochádza mimo lotyšského územia, ani náklady na parkovanie nepojazdného vozidla, pokiaľ nie sú odôvodnené trestným vyšetrovaním alebo akýmkoľvek iným dôvodom, vnútroštátny súd sa pýta na pôsobnosť článku 3 smernice 2009/103, ktorý členským štátom ukladá všeobecnú povinnosť zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel bola pokrytá poistením.

14 Uvádza, že tento článok 3 nespresňuje rozsah krytia povinného poistenia, ktoré musí každý členský štát stanoviť, pokiaľ ide o zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, pričom druhý odsek tohto ustanovenia spresňuje len to, že kryté škody, ako aj podmienky tohto krytia sa určia na základe „opatrení uvedených v prvom odseku“, ktorý stanovuje povinnosť každého členského štátu prijať „všetky vhodné opatrenia“.

15 Vnútroštátny súd sa teda pýta, či sa má slovné spojenie „všetky vhodné opatrenia“ vykladať v tom zmysle, že každý členský štát musí stanoviť krytie všetkých škôd povinným poistením.

16 V tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozsah tohto slovného spojenia sa mu zdá byť menej obmedzujúci v poľskom znení ako v jeho anglickom a francúzskom znení. V každom prípade poľská judikatúra a právna náuka sa v oblasti poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel vyslovujú v prospech zásady úplnej náhrady škody.

17 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že podľa článku 3 štvrtého odseku smernice 2009/103 poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel musí pokrývať škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví. Podľa neho však nie sú pochybnosti o tom, že náklady na odtiahnutie a parkovanie, o aké ide vo veci samej, predstavujú majetkovú škodu vyplývajúcu z nehody. Podmienka týkajúca sa príčinnej súvislosti je teda z jeho pohľadu nepochybne splnená a výsledok sporu, o ktorom rozhoduje, závisí len od výkladu lotyšského zákona o povinnom poistení motorových vozidiel.

18 Doslovný výklad jeho článku 28 by mohol byť v nesúlade s účelom článku 3 smernice 2009/103, keďže by mohol viesť k situácii, v ktorej poistenie zodpovednosti za škodu nepokrýva škodu na majetku vyplývajúcu z dopravnej nehody.

19 Osoba usadená v inom členskom štáte, ako je Lotyšsko, a ktorá je obeťou automobilovej dopravnej nehody v tomto poslednom uvedenom členskom štáte, by totiž mohla byť zbavená svojho práva na náhradu majetkovej škody spôsobenej nákladmi na odtiahnutie jej poškodeného vozidla do štátu jej pôvodu a nákladmi, ktoré súvisia s potrebou odstaviť toto vozidlo na lotyšskom území, až kým nedôjde k jeho odtiahnutiu na účely vykonania opravy.

20 Za týchto okolností Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Okresný súd Lodž-Centrum) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 3 smernice [2009/103] vykladať v tom zmysle, že v rámci ‚všetkých vhodných opatrení‘ musí každý členský štát zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu, ktorá je pokrytá poisťovňou, pokrývala škodu v plnom rozsahu, okrem iného aj také následky škodovej udalosti ako nevyhnutný prevoz vozidla poškodeného do jeho domovskej krajiny, ako aj náklady na nevyhnutné parkovanie vozidiel?

2. [V prípade] kladnej odpovede na túto otázku: Môže byť táto zodpovednosť akýmkoľvek spôsobom obmedzená legislatívou členských štátov?“

## O prejudiciálnych otázkach

21 Svojimi dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 smernice 2009/103 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, podľa ktorého povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel pokrýva povinne škody, ktoré predstavujú náklady odtiahnutia poškodeného vozidla a náklady nevyhnutného parkovania tohto vozidla, iba v rozsahu, v akom sa toto odtiahnutie vykoná v tomto členskom štáte a toto parkovanie je potrebné v rámci vyšetrovania v trestnom konaní alebo z akéhokoľvek iného dôvodu, a v prípade kladnej odpovede, či tento článok treba vykladať v tom zmysle, že členský štát môže akýmkoľvek spôsobom obmedziť túto zodpovednosť.

22 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 3 smernice 2009/103 vo svojom prvom odseku stanovuje, že každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Okrem toho tento článok 3 vo svojom druhom odseku spresňuje, že rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe opatrení uvedených v tomto prvom pododseku, a vo svojom poslednom odseku uvádza, že poistenie uvedené v prvom pododseku povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.

23 Povinnosť poistného krytia zodpovednosti za škodu spôsobenú tretím osobám motorovými vozidlami sa odlišuje od rozsahu náhrady tejto škody z dôvodu zodpovednosti poistenej osoby za škodu. Zatiaľ čo tá prvá je definovaná a zabezpečená právnou úpravou Únie, tá druhá je v zásade upravená vnútroštátnym právom (rozsudok z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 28 a citovaná judikatúra).

24 Právna úprava Únie nemá za cieľ harmonizáciu režimov zodpovednosti za škodu v členských štátoch, keďže členské štáty stále v zásade zostávajú oprávnené upraviť režim zodpovednosti za škodu, ktorý sa uplatňuje na dopravné nehody spôsobené prevádzkou vozidiel (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 29 a citovanú judikatúru).

25 V dôsledku toho za súčasného stavu právneho poriadku Únie sú členské štáty v zásade oprávnené v rámci svojich režimov zodpovednosti za škodu upraviť najmä škody spôsobené motorovými vozidlami, ktoré sa musia nahradiť, rozsah ich náhrady a osoby, ktoré majú na uvedenú náhradu nárok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. októbra 2013, Drozdovs, C-277/12, EU:C:2013:685, bod 32).

26 Členské štáty však musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti dodržiavať právo Únie a ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou vozidiel, nemôžu odňať právnej úprave Únie jej potrebný účinok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 31 a citovanú judikatúru).

27 Okrem toho treba pripomenúť, že smernica 2009/103 má za cieľ zabezpečenie ochrany poškodených účastníkov nehôd spôsobených motorovými vozidlami, čo je cieľ, ktorý normotvorca Únie konštantne sledoval a posilňoval (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, bod 47), a ako vyplýva tiež z odôvodnení 2 a 20 tejto smernice, poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel „vplýva na voľný pohyb osôb a vozidiel“. Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že cieľom právnej úpravy Únie v oblasti poistenia zodpovednosti vyplývajúcej z prevádzky vozidiel, ktorej súčasťou je smernica 2009/103, je na jednej strane zabezpečiť voľný pohyb tak vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na území Únie, ako aj osôb na ich palube, a na druhej strane zabezpečiť porovnateľné zaobchádzanie s poškodenými účastníkmi nehôd

spôsobených týmito vozidlami bez ohľadu na to, kde presne na území Únie došlo k nehode (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 26 a citovanú judikatúru, ako aj z 20. júna 2019, Línea Directa Aseguradora, C-100/18, EU:C:2019:517, bod 33 a citovanú judikatúru).

28 V prejednávanej veci z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že hoci článok 28 lotyšského zákona o povinnom poistení motorových vozidiel stanovuje pre poisťovateľa zodpovednosti za škodu povinnosť nahradiť náklady na odtiahnutie poškodeného vozidla alebo vraku z miesta dopravnej nehody až do miesta bydliska jeho majiteľa alebo oprávneného užívateľa, ktorý viedol vozidlo v čase dopravnej nehody, až do miesta opravy tohto vozidla, táto povinnosť však platí, iba ak k odtiahnutiu dochádza na lotyšskom území. Okrem toho, hoci tento článok ukladá poistiteľovi zodpovednosti za škodu povinnosť pokryť náklady na parkovanie poškodeného vozidla, je to len pod podmienkou, že boli nevyhnutné „v súvislosti s vyšetrovaním v trestnom konaní alebo z iného dôvodu“.

29 V tejto súvislosti, pokiaľ ide v prvom rade o náklady na odtiahnutie, treba konštatovať, že právna úprava členského štátu, ktorou je právna úprava dotknutá vo veci samej, môže viesť k situácii, v ktorej osoba, ktorej vozidlo obvykle sa nachádzajúce v inom členskom štáte, je poškodené v dôsledku nehody, ku ktorej došlo na území prvého členského štátu a v prípade ktorej vznikla zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla obvykle sa nachádzajúceho v tomto prvom členskom štáte, získa zo strany poistiteľa tejto zodpovednosti za škodu iba čiastočné odškodnenie za škodu na majetku stanovenú pre škody spôsobené vozidlami obvykle sa nachádzajúcimi na území prvého členského štátu.

30 Keďže takáto právna úprava stanovuje pokrytie len nákladov odtiahnutia vynaložených na území dotknutého členského štátu, vyplýva z toho, že osobe nachádzajúcej sa v takej situácii, v akej je K. S., budú tieto náklady na odtiahnutie aspoň čiastočne vylúčené z poistného krytia v prípade, ak je vozidlo odtiahnuté a opravené v členskom štáte, v ktorom má táto osoba bydlisko. Naopak v prípade podobnej nehody, ktorej obeťou je osoba, ktorá má bydlisko v členskom štáte, v ktorom došlo k nehode, bude mať táto osoba zo strany tohto poistiteľa nárok na úplné krytie nákladov na odtiahnutie vozidla až do miesta jej bydliska alebo opravy vozidla nachádzajúceho sa v tomto členskom štáte.

31 Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že vnútroštátne ustanovenie, ktoré stanovuje rozdiel založený na bydlisku, môže pôsobiť najmä v neprospech štátnych príslušníkov iných členských štátov, keďže nerezidenti sú najčastejšie štátni príslušníci iných štátov (pozri analogicky rozsudok zo 6. februára 2014, Navileme a Nautizende, C-509/12, EU:C:2014:54, bod 14 a citovanú judikatúru).

32 Treba teda konštatovať, že právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, zavádza diskrimináciu medzi poškodenými osobami podľa ich členského štátu bydliska.

33 Hoci je pravda, že článok 3 prvý odsek smernice 2009/103 v rozsahu, v akom toto ustanovenie odkazuje na „všetky vhodné opatrenia“, nestanovuje, že každý členský štát by mal zabezpečiť, aby v oblasti povinného poistenia zodpovednosti za škodu poisťovne pokrývali všetky škody, nič to nemení na tom, že obmedzenie krytia škôd spôsobených motorovými vozidlami povinným poistením nemôže byť odôvodnené len na základe členského štátu bydliska poškodenej osoby. Skutočnosť, že bydlisko poškodenej osoby sa nachádza v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom došlo k nehode, totiž sama osebe nemôže odôvodniť rozdielne zaobchádzanie, pokiaľ ide o krytie škody poisťovateľom, vzhľadom na ciele ochrany sledované touto smernicou, ako sú uvedené v bode 27 tohto rozsudku.

34 Týmto konštatovaním však nie je dotknuté právo každého členského štátu obmedziť bez použitia kritérií týkajúcich sa jeho územia náhradu nákladov na odtiahnutie, a to najmä v prípade, keď sú technické prostriedky na opravu dostupné na mieste, ktoré je výrazne bližšie ako miesto, na ktoré sa žiada odtiahnutie, a kde sa náklady na odtiahnutie do iného členského štátu zdajú byť z tohto dôvodu neprimerané.

35 V druhom rade, pokiaľ ide o náklady na parkovanie, zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, nevyplýva, že by vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, v rozsahu, v akom stanovuje pokrytie nákladov vynaložených na parkovanie nevyhnutné „v súvislosti s vyšetrovaním v trestnom konaní alebo z iného dôvodu“, akokoľvek rozlišovala medzi osobami, ktoré majú miesto bydliska v Lotyšsku, a tými, ktoré majú miesto bydliska v inom členskom štáte. Vnútroštátnemu súdu však prináleží overiť, či okolnosti, o ktoré ide vo veci samej, patria do situácie, v ktorej sa parkovanie vozidla musí považovať za „nevyhnutné“ z „iného dôvodu“, a či v tejto súvislosti skutočne neexistuje žiadny rozdiel v zaobchádzaní v závislosti od miesta bydliska majiteľa alebo držiteľa poškodeného vozidla.

36 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať, že článok 3 smernice 2009/103 sa má vykladať v tom zmysle, že:

– bráni ustanoveniu členského štátu, podľa ktorého povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel pokrýva povinne škody, ktoré predstavujú náklady odtiahnutia poškodeného vozidla, iba v rozsahu, v akom sa toto odtiahnutie vykoná na území tohto členského štátu. Týmto konštatovaním nie je dotknuté právo uvedeného členského štátu obmedziť bez použitia kritérií týkajúcich sa jeho územia náhradu nákladov na odtiahnutie a

– nebráni ustanoveniu členského štátu, podľa ktorého toto poistenie povinne pokrýva škodu, ktorú predstavujú náklady na parkovanie poškodeného vozidla len vtedy, ak je parkovanie nevyhnutné v súvislosti s vyšetrovaním v trestnom konaní alebo z iného dôvodu pod podmienkou, že toto obmedzenie krytia sa uplatňuje bez rozdielu v zaobchádzaní v závislosti od členského štátu, v ktorom má vlastník alebo držiteľ poškodeného vozidla bydlisko.

## O trovách

37 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

**Článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti sa má vykladať v tom zmysle, že:**

– **bráni ustanoveniu členského štátu, podľa ktorého povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel pokrýva povinne škody, ktoré predstavujú náklady odtiahnutia poškodeného vozidla, iba v rozsahu, v akom sa toto odtiahnutie vykoná na území tohto členského štátu. Týmto konštatovaním nie je dotknuté právo uvedeného členského štátu obmedziť bez použitia kritérií týkajúcich sa jeho územia náhradu nákladov na odtiahnutie a**

– **nebráni ustanoveniu členského štátu, podľa ktorého toto poistenie povinne pokrýva škodu, ktorú predstavujú náklady na parkovanie poškodeného vozidla len vtedy, ak je parkovanie nevyhnutné v súvislosti s vyšetrovaním v trestnom konaní alebo z iného dôvodu pod podmienkou, že toto obmedzenie krytia sa uplatňuje bez rozdielu v zaobchádzaní v závislosti od členského štátu, v ktorom má vlastník alebo držiteľ poškodeného vozidla bydlisko.**

Podpisy